Inc. Typ. membr.
No. 11.

Anno dni Millesimo cccc° lxviij° Comparatus est
Iste Katholicon tpe Johis Hachinger hu(ius) ecclie
ptunc meriti ppti. p xlviij Aureis R(enensibus) flor
taxatus p viij ß xx d(enarii) faciunt i moneta usuali
xlvj t(alenta) d(enarii):

Hain 2255
GW 3183

ibi ꝛ Natrix violator· vt dixi ĩ natrix· ſm hug· Papias vero ſic dicit, Rinatrix· ſerpens aquam veneno inficiens ·ĩ quocunq; enim fonte fuerit ſuum ibi immiſcet venenum·

Ringo gis, A rideo des· dicit̃ rigo gis· rinxi· rictũ· ringere· i· iraſci· indignari· murmurare ·vel rictũ facere, Ringo compõ. Arringo· gis, Corringo gis, Obringo gis Ringo eſt neutrum cum ſuis compoſitis· ⁊ facit p̃teritum ĩ xi· et ſup· in ctum Inuenitur etiam in deponenti gñe, Et nota ꝙ ringo ideo deriuat̃ a rideo· q̃a qui ringit q̃dam= modo videtur repreſentare formam ridentis.

Rinoceros, Ceros qđ eſt cornu· compõ cum rinos qđ eſt naris· ⁊ dicit̃ hic rinoceros cerontis· idem aĩal quod egoceros· ſcðm quoſdam· vel pro alio aĩali, Et interp̃tatur· ĩ nare cornu, Dicit̃ quoq; rinoceros· ꝓ virili membro· q̃a rigeat· vel quia ſit vnicorne inſtar rinocerontis, Vñ iuuenalis Et magno cũ rinoceronte lauari, Predictũ etiã aĩal dicit̃ monoceros· i· vnicornis ·quia vnum cornu in media fronte habeat. ¶ Hic nota ꝙ inuenit̃ hic rinoceros· ꝛ tunc facit gñs rinoc̃otis interpoſita ti· penultĩa ꝓducta· vt ſac̃dos dotis· Et accuſatĩs ſingularis deſinit ĩ em· vel in a· vt rinoceroten· vel rinocerota . Et iſte grec9 actus inuenit̃ q̃nq; in moralib9 gregorij, Et iſte gñus rinoc̃otis inuenit̃ in deutro· caº xxxiijº . Cornua rinoc̃otis cornua illi9, Item iſte nñus rinoceros inuenit̃ in iob triceſimonono, Nunquid volet rinoc̃os ſeruire tibi, Item inuenitur rinoc̃on· et tunc facit gñus rontis· ⁊ format̃ gñus a nño· tis· addita, Nam vt dicit p̃ſci· ĩ ſexto libro, Si enim dicas leon· neceſſario duas vt gñus quoq; ſcðm grecos t· hẽat leontis, Grego9 ĩ moralib9 ponit etiã mirmicoleon tis, Et ab iſto nño rinoceron· deſcẽdit iſte actus rinoc̃ontem· vel rinoceronta, Et tlis actũs grec9 inuenit̃ in iob xxxixº Nunq̃d alligabis rinoc̃onta ad arandũ in loro tuo. Si aũt inueniat̃ ibi rinoc̃ota ſine n· in pl̃t· ſillaba tunc deſcendit a rinoceros· rotis· rinoc̃otem· vel rinoc̃ota, Poteſt etiã dici hic rinoc̃us ri· pl̃t· cor̃· et tunc eſt nñus latin9 . Et format̃ a rinoc̃os· qđ poteſt eſſe gñus grec9 o· vltĩa mutata ĩ u, Nam ſicut dicit p̃ſcian9 ĩ ſexto libro. Ex gr̃o greco fit latin9 gñus mutata os· vltĩa ĩ is· vt titã titanos titan titanis· delphin nis· delphin delphios. Et dicit̃ tñ delphin9 ni. In multis enĩ inuenim9 a gr̃o greco factũ ltĩm nñm· vt elephas elephãtos· et hic elephas· hui9 elephãtis· ⁊ hic elephantus huius elephanti· a gr̃o greco elephantos, Et hic arabs arabos· hic arabs· hui9 arabis· ꝛ hinc fit hic arabus bi, Titan titanos· hic titan9· huius titani, Lucali9 in q̃rto ethyop9 dixit ꝓ ethyops Rinocerus veluti ethyop9. Sic ergo ſm p̃ſcia· a gr̃o greco fit nñus latin9 os· mutata ĩ vs· vel o· mutata ĩ v· vt ab elephantos· hic elephantus ti· ⁊ a rinoceros rinocerus, Item a gr̃o greco fit gñus latinus· os· mutata ĩ is· vt arabs arabos· arabs arabis, ¶ Scias inſup ꝙ g̃go9 exponẽs illud iob, Nunquid volet rinoc̃os ſuire tibi· ita dicit, Rinoceros indomite omnino nat̃e eſt· ita vt ſi quãdo capt9 fuit teneri nullatenus poſſit, Impatiens quippe vt fert̃ ilico morit̃, Eius v̉o nomen in latina lingua interp̃tatum ſonat in nare cornu . Et qđ aliud in nare niſi fatuitas· quid in cornu niſi elatio deſignat̃, Rinoc̃os iſte qui etiã monoceros g̃cis exemplarib9 nominat̃ tante eſſe fortitudĩs dicitur· vt nulla venãtium virtute capiat̃, Sed ſicut hi aſſerunt qui ĩ deſcri= bendis natĩs aĩalium laborioſa inueſtigatione ſudauerũt· v̉go ei puella ꝓponitur· que venienti ſinũ aperit· ĩ quo ille omni ferocitate poſtpoſita caput deponit . Sicq; ab eis a quib9 capi q̃ritur ſoporatus velut inermis inuenit̃, Buxei coloris quoq; eſſe deſcribit̃· qui etiã cũ elephãtis quãdo certamen aggredit̃· eo cornu qđ in nare ſingl̃a= riter geſtat· ventrẽ adũſantium ferire ꝓhibetur vt cũ ea que meliora ſunt vulñat impugnantẽ ſe facile ſternat, Poteſt etiã per rinoceronta vel certe monoc̃onta· ſcʒ vnicornẽ ille ppl̃s intelligi qui dum de accepta lege nõ opa ſed ſolam inter cunctos hoĩes elationẽ ſumpſit· ꝛ q̃ſi int̃ beſtias cornu ſingulare geſtauit, Vnde paſſionẽ ſuam dñs ꝓpheta canente ꝓnuncians ait, Libera me de ore leonis ·⁊ a cornibus vnicornium humi= litatem meam· hec gregorius ¶ Solinus aũt ſic dicit, Rinoceros eſt monſtrum quoddã rugitu horrido ·corpore equino· capite ceruino ·ex eius fronte media cornu ꝓtenditur· ſplẽdore mirifico ad magnitudinem quatuor pedum· ita acutum vt quicquid impetierit facili ictu perforet· nat̃e indomite· qui ſi captus teneatur cito moritur,

¶ Poteſt etiam dici ꝙ vnicornis vel rinoceros ſignat dei filium, Nam deus vt videbatur ante inuiſibilis abſcondit9 ꝛ auſter9 ·amore v̉ginis marie atractus eſt· ⁊ in ſinu eius dormiuit· et ſicut ouis in morte manſuet9 eſt effectus, Nam ad nos venit preſſus pondere caritatis,